

Příloha 2

O dvanácti zakletých princích

Byl jednou jeden král a ten král měl dvanáct synů a jednu dceru. Jednoho rána se mu ale všichni synové proměnili v koně. To krále velmi zarmoutilo. Ustájil je ve zvláštním stavení a nosil jim jen to nejlepší, ale koně nic nežrali. A tak nechal rozhlásit, že tomu, kdo zjistí, co koně žerou, dá svou jedinou dceru.

Ve stejném království žili manželé, kteří měli tři syny. Nejmladší se jmenoval Lasse a k ničemu se nehodil. Prvního dne se ke králi dostavila samá hrabata a baroni, aby zkusili štěstí, ale nikomu nepřálo. Druhého dne přišli všichni ostatní bohatí a vážení muži, ale zbytečně. Třetího dne přišel kdekdo.

Své štěstí chtěli zkusit i Lasseho bratři, ale přesně ve dvanáct hodin jim všichni koně utekli a nikdo nevěděl kam. Když se koně vrátili, Lasse si řekl, že to zkusí taky. Přišel k nejmenšímu koni a zvíře promluvílo: „Poslyš, tebe chci za švagra.“ To je lákavá nabídka, pomyslel si Lasse, kůň ale mluvil dál: „Až zase začneme být neklidní, nasedni mi na hřbet a pojedeme. Nesmíš se ale ohlížet!“

Lasse udělal, jak kůň řekl: navzdory ohlušujícímu dunění a hřmotu se ani jednou neohlédl. Kůň se zatím tryskem řítí až na onen svět, kde stál kostel. Do něj vstoupilo všech dvanáct koní, došli k oltáři a tam pojedli chleba a popili vína. Dostal i Lasse.

Když se šťastně vrátili domů, král se radoval, že už ví, co koně žerou, a Lasse měl dostat princeznu. Ale na královském dvoře bylo mnoho závistivců a ti mu začali klást do cesty překážky. Řekli, že by Lasse nejdřív mohl přinést jejich vladaři meč, který měl král Šalamoun v den své korunovace. Králi se nápad zalíbil a řekl milému Lassemu, že dokud mu nepřinese drahocenný Šalamounův meč, princeznu nedostane.

Lasse byl nešťastný, ale šel se poradit s koníkem a ten řekl: „Posad' se a přesně ve dvanáct hodin na hřbet a neohlížej se, dokud nebudeme v kostele před oltářem.“ Lasse udělal, jak kůň řekl. Dunění a hřmot za ním byly ještě hlasitější než poprvé, přesto se neohlédl. Meč visel napravo od oltáře. Byl náramně veliký a těžký, Lasse jej však sňal a s námahou odylekl.

Král měl z meče radost a už mela být svatba. Ale dvořané Lassemu vymysleli další úkol. Řekli panovníkovi, že by mu mohl přivést koně, na němž jel král Šalamoun v den své korunovace. Králi se ten nápad zalíbil a řekl Lassemu, princeznu dostane, až přivede korunovačního koně krále Šalamouna.

Lasse byl nešťastný, ale šel se poradit s koníkem a ten pravil: „Řekni si o tři jablka a provaz, pak jablka rozkrájej na devět dílů a pověz, že si mě chceš půjčit. Když Lasse všechno

dostal, nasedl na koníka a ten jel, až dojel do hlubokého lesa. Tam dal Lassemu píšťalku a řekl: „Dobře mě uvaž ke stromu, protože budu mít strach.“

Lasse zapískal na píšťalku. Vtom se lesem rozlehl strašlivý ryk a hřmot a země se začala otřásat. Když znovu nastalo ticho, koník řekl: „Právě se probudil. Přivaž mě ještě pevněji, protože teď se budu bát ještě víc.“ Lasse poslechl a zapískal na píšťalku podruhé. V tu chvíli se v lese ozval dusivý hřmot a rachot a země se třásla tak, že Lasse sotva dokázal stát na nohou. Když zase všechno ztichlo, řekl koník: „Už vstal. Teď mě přivaž úplně nejpevněji, jak dokážeš, protože teď se budu bát úplně nejvíc. A až k tobě bude přibíhat, hod' mu do tlamy všech devět kousků jablka. Nesmíš ale přitom ztratit ani jeden z nich, protože jinak to s námi špatně skončí.“

Lasse zapískal na píšťalku potřetí a tu se tryskem přiřítíl kuň krále Šalamouna s otevřenou tlamou. Lasse mu do ní hodil všech devět kousků jablek. V tu chvíli zvíře zkrotlo a Lasse je mohl odvést ke svému králi.

Král měl nevýslovnou radost, protože na světě nebylo krásnějšího koně. Tentokrát ale prohlásili dvořané, že by Lasse mohl proměnit dvanáct zakletých princů do jejich původní podoby, a král mu řekl, že když to neudělá, nedostane princeznu za ženu.

Inu, Lasse šel znovu pro radu ke koníkovi a ten řekl: „Posad' se mi na hřbet, a když se nebudeš ohlížet, dopadne všechno dobře.“

Pak jeli, až přijeli do kostela. Tu se ozval strašlivý lomoz, Lasse měl pocit, že se za ním bortí zdi i kostelní klenba, ale přesto se neohlédl. Vpravo od oltáře visela láhev. Lasse ji vzal, napil se z ní a to mu dodalo tolik odvahy a síly, že když se šťastně vrátil na královský dvůr, dokázal zacházet s mečem krále Šalamouna docela lehce.

Koník ho požádal, ať nyní jim a jeho jedenácti bratrům usekne hlavu. Nejdřív se tomu Lasse bránil, ale když nakonec koníka poslechl, všech dvanáct princů znovu získalo svou lidskou podobu a byla radost na ně pohledět.

Zavládlo všeobecné veselí a svatbě Lasseho s krásnou královskou princeznou už nestálo nic v cestě. Oba potom spolu šťastně žili a z Lasseho a nejmladšího prince se stali nejlepší přátelé.